

29. lipnja: sveti Petar i Pavao, apostoli

Evandjelje svetkovine svetog Petra i Pavla i komentar.

Evandjelje Mt 16, 13-19

U ono vrijeme: Dođe Isus u krajeve Cezareje Filipove i upita učenike: »Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?« Oni rekoše: »Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od proroka.« Kaže im: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?«

Šimun Petar prihvati i reče: »Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga.« Nato Isus reče njemu: »Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi

tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima.

A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima.«

.....

Komentar

Tijekom jedne od svojih dugih šetnji s učenicima, Isus ih je ispitivao o javnom mnijenju o sebi. Nakon što su mu prenijeli nekoliko odgovora, Učitelj ih kao veliki pedagog pita što oni misle. Tada se Petar prepusti impulsu i odgovara: „Ti si Krist, Sin Boga živoga" (r. 16). Ovo priznanje o identitetu Učitelja otkrilo je božanske nacрте na identitet i misiju Šimuna:

„Ti si Petar Stijena i na toj stijeni sagradit ću svoju Crkvu ..." i „Dat ću ti ključeve Kraljevstva nebeskog ..." (stihovi 18-19).

U drevnom svijetu bilo je vrlo često koristiti tvrdoću i stabilnost temeljne stijene da bi se na njoj podigao ostatak zida tvrđave, povezujući tako prirodno djelo s arhitektonskim. A drevni su gradovi bili okruženi zidovima i pristupnim vratima, koja su se mogla otvarati i zatvarati ključevima. Imati ključeve grada značilo je imati moć odlučivanja tko i kada može ući ili izaći. Iz tog razloga, simbol predaje enklave ili uporišta nekada je bila dostava njezinih ključeva.

Ispunjen zaprepaštenjem, Petar bi slušao Mesiju kako svečano objavljuje da će biti poput one matične stijene, na kojoj će Isus podići svoju Crkvu; te da će imati moć nad ključevima Kraljevstva,

odrediti mu pristup ili uložiti veto, utječući tako na sudbinu zemlje kao i na samo Nebo.

Ova epizoda i mjesto na kojem se dogodila zabilježeni su u sjećanju apostola i zabilježeni u Evanđeljima. Gospodinovom voljom Petar bi bio vođa dvanaestorice i Crkve, faktor jedinstva i učinkovitosti za sve. A apostoli, čak i oni koji su Isusa poznavali prije Petra, oni koji bi možda mogli bolje odražavati raspoloženje ili vrlinu u ljudskim očima, prihvatili su ovu Učiteljevu volju s poštovanjem i poslušno, kao i sve ostale njegove odredbe i naloge.

Kasnije, kad je Petar zanijekao Isusa tijekom muke, otkrio je da nije lako biti vođa. Ali kršćani su ga prihvatili i zajedno su molili za Petra (usp. Dj 12). Iz tog su razloga kršćani dužni s puno ljubavi moliti se za Papu, Petrovog nasljednika, i poštivati njegovu zadaću u brizi za Crkvu kao

što su apostoli poštivali Šimunov primat. S tim u vezi, sveti Josemaría je komentirao: „Tvoja najveća ljubav, tvoje najveće poštovanje, tvoje najdublje štovanje, tvoja najpokornija poslušnost, tvoja najveća naklonost mora biti i prema Kristu na zemlji, prema Papi. Mi katolici moramo misliti da nakon Boga i naše Majke Blažene Djevice, u hijerarhiji ljubavi i vlasti, dolazi Sveti Otac" [1].

Knjiga Djela apostolska govori nam da je Bog također izabrao za apostola mladog farizeja iz Benjaminova plemena: Savla iz Tarza, progonitelja kršćana. Zahvaljujući Stjepanovoj molitvi (usp. Dj 7,58 i dalje) i finom milosrđu Barnabe (usp. Dj 9,23), Pavao je bio primljen u Crkvu. Pavao je bio netko tko u životu nije poznavao Isusa i tko je mrzio njegove sljedbenike. Ali apostoli su također mogli ponizno prepoznati u Savlu iznenađujuće Božje zamisli i

prihvatili su ga kao apostola,
jednakoga sebi, jer je i on vidio
uskrsga i poslan je da ga navijesti
svim narodima.

Život ove dvojice velikih apostola uči
nas da, unatoč vlastitim
ograničenjima i ograničenjima
drugih, Bog zna kako provesti svoje
zamisli ljubavi; Njegova milost uvijek
djeluje u srcima. Ono što Bog traži da
urodi plodom jest stav Crkve u
nastajanju: ustrajati u molitvi
zajedno s Marijom, Isusovom
Majkom (usp. Dj 1,12).

[1] Sveti Josemaría, Kovačnica, n.
135.

Pablo M. Edo // Paolo Broggi -
Getty Images y Jupiterimages -
Photo Images

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-29-junio-san-
pedro-san-pablo/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-29-junio-san-pedro-san-pablo/) (18.04.2025.)